

то мѣсто-то за жертва-тѣ. Но какъ го познала? Иказатъ Еврейки-тѣ учители, че огнени столпи сѣ абыла на върху онзи горѣ. И рече Авраамъ на слуги-тѣ си: сѣдѣти вы тѣка съ магарѣ то, а азъ и момче-то, ще идимъ до тамъ. И като сѣ поклонимъ, ще сѣ взрринимъ при васъ. И задалахъ Авраамъ дърва-та на Исаака, зель и огнь въ рѣжж-тѣ си и ножа, и отише двамъ та заедно. И Исаакъ бълъ тогава на двайси и петъ години, каквото пиши Юсефъ Евреинъ: и рече Исаакъ:, Отче! Ей огъна и дървата, но гдѣ е агне то за жертва тѣ? Тези хорати бълъ илины да ѹмагчатъ родителско то сърдце, за да поминава чадъ то си: но истиный-а Божъ рабъ, мжжеа сѣ, и възвождаа ѹмъ си къмъ Господа Бога своего, и като желяа да нпзлани Негова та волѣ, рече на Сына си: Богъ ще приготви агне за жертва-тѣ ѹн, чадъ. И като достигнали показачно-то мѣсто отъ Бога, изградилъ тамъ жертвеникъ, (и Исаакъ помагъа на Баща си) и положилъ дърва та на жертвеника (олтарѣ), и токо тези, конто Исаакъ на рамене-тѣ си принеа: но и другы, що ги насакала Авраамъ отъ гѣстака: защо то не стигали бѣле онези, конто носилъ Исаакъ, за да го изгорѣтъ на пепелъ. и не бѣле много дървата, що ги носилъ Исаакъ, но токо оградъ бѣле на Хрїста, Който подиръ понеа за насъ Кръста си, на свон-тѣ рамене на Голгода. Истинѣ, Авраамъ насакалъ тамъ дърва по много, колко то стигали за да изгорѣтъ Исаакъ. И като възложилъ

дърва та